

odvolanie štátneho zástupcu bolo neskoršie zpät vzaté, a žiadať pre ten prípad o doručenie opisu rozsudku cieľom prevedenia odvolania. Takémuto postupu nie je na prekážku ustanovenie § 383, odst. III., bod 2 b) tr. p., lebo toto ustanovenie dotýka sa len účinnosti ohláseného opravného prostriedku a nie lehoty k jeho ohláseniu. Ponevác v tomto prípade poškodená v 3dňovej lehote od vyhlásenia rozsudku neohlásila odvolanie, bolo v zákonitej lehote oznámené len odvolanie štátneho zástupcu, ktoré však bolo neskoršie zpät vzaté. Upovedomenie poškodenej o zpätvzatí odvolania verejného žalobcu nemohlo pre poškodenú založiť novú lehotu ku podaniu odvolania, aj keď súd prvej stolice nesprávne dal poškodenej opačné poučenie. Odvolanie poškodenej, podané len 7. novembra 1933, bolo tedy opozdené a malo byť v smysle § 389 tr. p. už súdom prvej stolice odmietnuté. Keďže tento súd predložil toto odvolanie vrchnému súdu, bol tento povinný ho odmietnuť v zasadnutí senátu v smysle § 400, č. 3 a § 401, odst. 3 tr. p., po prípade ešte pri porade po prevezení odvolacieho pojednávania v smysle § 422 odst. 2 tr. p. Vrchný súd nebol však oprávnený učiniť opozdené odvolanie predmetom meritorného rozhodnutia. Keď však poškodená nemala už práva podaním odvolania prevziať zastúpenie obžaloby (§ 52, odst. 2 tr. p.), nemá práva podať zmätočnú sťažnosť proti rozsudku odvolacieho súdu. Preto bola jej zmätočná sťažnosť odmietnutá podľa 3. odst. § 434 tr. p. ako podaná neoprávnenou osobou.

Čís. 5216.

K naplnění skutkové podstaty vědomého zásahu do patentu nestačí sama skutečnost, že obžalovaný měl předmět chráněného vynálezu v držbě.

(Rozh. ze dne 6. února 1935, Zm IV 116/34.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti Š. F., obžalovanému pro přečin podle § 97 pat. zák., na základě veřejného lícení zmateční stížnosti soukromého žalobce fy. B., a. s. z části odmítl, z části ji zamítl.

Důvody :

Soukromý žalobce napadá zmateční stížností rozsudek odvolacího soudu z důvodu věcné zmatečnosti podle bodu 1 a) § 385 tr. ř. námitkou, že odvolací soud se mýlil, zprostit obžalovaného obžaloby z důvodu, že nebyl dokázán vědomý zásah do patentního oprávnění soukromého žalobce, poněvadž po subjektivní stránce stačí i dolus eventualis. V tom směru uvádí stěžovatel v odůvodnění zmateční stížnosti, že obžalovaný podle spisů objednal u firmy H. v H. K. gumové podrážky, že za tím účelem dodal vlastní formy a zase je ihned oddisponoval, když byl firmou H. v listopadu 1931 upozorněn na patentní oprávnění soukromého žalobce; dále, že při domovní prohlídce vykonané dne 4. května 1932 bylo u obžalovaného nalezeno v jeho obchodních místnostech dvacet párů gumových podešví a asi 150 párů hotových bot s takovou podešví;

a z toho dovozuje, že obžalovaný již v době, kdy oddisponoval u firmy H. své formy, byl si dobře vědom bezprávnosti svého jednání a dopustil se tedy přečinu podle § 97 pat. z., když přes to až do dne, kdy byla u něho provedena domovní prohlídka, závadné gumové podrážky měl na prodej a užíval jich k výrobě obuvi a tuto dal i do obchodu.

Skutkové okolnosti, z nichž zmáteční stížnost v tomto odůvodnění vychází, zejména, že obžalovaný byl firmou H. upozorněn na patentní oprávnění soukromého žalobce, a že v době, kdy byla provedena domovní prohlídka, užíval, měl na prodej a dal do obchodu závadné gumové podrážky a z nich vyrobené boty, nebyly však odvolacím soudem zjištěny. Zmateční stížnost proto, pokud své vývody opírá o tento nezjištěný skutkový stav, není provedena způsobem vyhovujícím zákonu a musí býti v důsledku předpisu § 33, odst. 3 por. nov. podle 3. odstavce § 434 tr. ř. odmítnuta.

Pokud se však stěžovatel v dalším odůvodnění vytýkaného zmatku, odvolává se na předpis § 100 patent. zák., snaží dovoditi, že se obžalovaný dopustil přečinu podle § 97 pat. zák. již tím, že měl v držbě ve své dílně jednak závadné gumové podrážky, jednak obuv z nich zhotovenou, jest zmáteční stížnost bezpodstatná, poněvadž tato skutečnost sama o sobě nestačí k naplnění skutkové podstaty zmíněného přečinu, když nebylo prokázáno, že obžalovaný ony gumové podrážky měl v držbě za tím účelem, aby jich užil k výrobě obuvi neb aby jimi obchodoval, a že obuv s takovými podrážkami, která byla u něho při prohlídce nalezena, vyrobil v době, kdy již věděl o patentním oprávnění soukromého žalobce, případně, kdy musel míti podezření, že použitím zmíněných podrážek k výrobě obuvi mohl by porušiti právo majitele patentu aneb, že takovou obuv dříve snad vyrobenou držel za tím účelem, aby jí obchodoval. Zmateční stížnost byla proto v této části podle 1. odstavce § 36 por. nov. zamítnuta.

Čís. 5217.

Jde o přečin zlehčování ve smyslu § 27 zák. čís. 111/27 Sb. z. a n., tvrdí-li vinník o určitém podniku, že v něm kupující musí na všechno dopláceti a že se v něm lije do soli voda.

(Rozh. ze dne 6. února 1935, Zm IV 463/34.)

Nejvyšší soud, přezkoumaj trestní věc proti J. Z., obžalované pro přečin zlehčování podle § 27 zákona čís. 111/1927 sb. z. a n., na základě veřejného líčení následkem zmáteční stížnosti soukromého žalobce vynesl rozsudek, jímž v y h o v ě l zmáteční stížnosti a z důvodu zmatečnosti uvedeného pod bodem 1 a) § 385 tr. ř. zrušil podle 1. odstavce § 33 por. nov. rozsudek vrchního soudu a uznal obžalovanou J. Z. vinnou přečinem zlehčování podle § 27 zákona čís. 111/1927 sb. z. a n.

Z d ů v o d ů:

Odvolací soud, přijav za správný skutkový stav, jak byl zjištěn soudem první stolice, a podle něhož obžalovaná se počátkem měsíce února